

סוכה ד'

עפר	תבן	כרים וכסתות	
הוי מיעוט	הוי מיעוט	לא הוי מיעוט, משום דבטלה דעתו אצל כל אדם	ובטלו
מחלוקת רבי יוסי ורבנן	מחלוקת רבי יוסי ורבנן	לא הוי מיעוט	אין עתיד לפנותו
מחלוקת רבי יוסי ורבנן	לא הוי מיעוט	לא הוי מיעוט	סתם
לא הוי מיעוט	לא הוי מיעוט	לא הוי מיעוט	עתיד לפנותו

הלכות קשורות לגבהים בסוכה :

- היתה גבוהה מעשרים אמה, והוצין יורדין בתוך עשרים אמה, אם צלתם מרובה מחמתם כשרה ואם לאו פסולה.
- היתה גבוהה עשרה טפחים והוצין יורדין לתוך עשרה :
 - סבר אביי למימר : אם חמתם מרובה מצלתם - כשרה.
 - אמר ליה רבא : הא דירה סרוחה היא, ואין אדם דר בדירה סרוחה.

- היתה גבוהה מעשרים אמה, ובנה בה איצטבא

כנגד דופן האמצעי על פני כולה	ומן הצד	
ויש בה הכשר סוכה (גודל 7 X 7 טפחים) כשרה	אם יש משפת איצטבא לכותל ארבע אמות - פסולה	פחות מארבע אמות - כשרה

קושי : מאי קא משמע לן - דאמרינן דופן עקומה? תנינא : **בית שנפתח וסיכך על גביו אם יש מן הכותל לסיכוך ארבע אמות - פסולה. הא פחות מכאן - כשרה!**
תירוץ : מהו דתימא : התם הוא דחזיא לדופן, אבל הכא דלא חזיא לדופן - אימא לא, קא משמע לן.

- היתה גבוהה מעשרים אמה, ובנה איצטבא באמצעיתה

אם יש משפת איצטבא ולדופן ארבע אמות לכל רוח ורוח	פחות מארבע אמות	
פסולה	כשרה	

קושי : מאי קא משמע לן - דאמרינן דופן עקומה, היינו הך!
תירוץ : מהו דתימא : דופן עקומה מרוח אחת אמרינן, אבל כל רוח ורוח - לא, קא משמע לן.

- היתה פחותה מעשרה טפחים, וחקק בה כדי להשלימה לעשרה

אם יש משפת חקק ולכותל שלשה טפחים	פחות משלשה טפחים	
פסולה	כשרה	

קושי : מאי שנא התם דאמרת פחות מארבע אמות, ומאי שנא הכא דאמרת פחות משלשה טפחים?

תירוץ : התם דאיתיה לדופן - פחות מארבע אמות סגיא, הכא לשוויי לדופן - פחות משלשה טפחים אין, אי לא - לא.

- היתה גבוהה מעשרים אמה ובנה בה עמוד שהוא גבוה עשרה טפחים, ויש בו הכשר סוכה,
 - סבר אביי למימר : גוד אסיק מחיצתא.
 - אמר ליה רבא : בעינן מחיצות הניכרות, וליכא.

גוד אסיק מחיצתא בסוכה

תנו רבנן: **נעץ ארבעה קונדיסין וסיכך על גבן, רבי יעקב מכשיר וחכמים פוסלין.**

רב נחמן		רב הונא	
דברי הכל כשרה? או שיש מחלוקת?		רבנן סברי: לא אמרינן גוד אסיק מחיצתא	רבי יעקב סבר: אמרינן גוד אסיק מחיצתא
רבנן סברי: לא אמרינן גוד אסיק מחיצתא	רבי יעקב סבר: אמרינן גוד אסיק מחיצתא	דברי הכל פסולה	

קושי על רב הונא (שדברי הכל פסולה באמצע הגג): מיתיבי: **נעץ ארבעה קונדיסין בארץ וסיכך על גבן, רבי יעקב מכשיר וחכמים פוסלין.** והא ארץ, דכאמצע הגג דמי, וקא מכשיר רבי יעקב! תיובתא דרב הונא תיובתא.

עוד קושי על רב הונא (שנחלקו על שפת הגג): אפשר לדייק מהמקרה בברייתא שדומה לאמצע הגג שרק באמצע הוא דפליגי, אבל על שפת הגג - דברי הכל כשרה לימא תיהוי תיובתיה דרב הונא בתרתי?
תירוץ: אמר לך רב הונא: פליגי באמצע הגג, והוא הדין על שפת הגג. והאי דקמיפלגי באמצע הגג - להודיעך כחו דרבי יעקב, דאפילו באמצע הגג נמי מכשיר.

לפי מסקנת הסוגיה:

רב הונא	
רבנן סברי: לא אמרינן גוד אסיק מחיצתא	רבי יעקב סבר: אמרינן גוד אסיק מחיצתא

תנו רבנן: **נעץ ארבעה קונדיסין בארץ וסיכך על גבן**

רבי יעקב	חכמים
רואין, כל שאילו יחקקו ויחלקו ויש בהן טפח לכאן וטפח לכאן - נידונין משום דיומד, ואם לאו - אין נידונין משום דיומד. שהיה רבי יעקב אומר: דיומדי סוכה טפח.	עד שיהו שחים כהלכתן, ושלישית אפילו טפח.

